

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iacobi Llobetii Leodiensis E Societate Iesv. Specvlvm
Ecclesiasticorvm, Ac Religiosorvm.**

Llobet de Lanthin, Jacques

Leodii, 1640

Tertia Ratio. Septenarius numerus virgo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47105](#)

Cœlo indice positi sunt in capitibus platearum, ut docerent, quæ angusta via, quæ virtutum, quæ cœli semita: ostendunt exemplo suo, quæ via lata, quæ dicit ad perditionem. Audi D. Bernardum huic malo, (vt alias solet) piè ingemiscentē: audi inquam, & in viam meliorem redi, si fortè ab ea declinasti.

Lapides, inquit, sanctuarij, id est Sacerdotes sunt in capitibus, id est in introitu lataram viarum, docent enim populos per prava exempla, ingredi vias latas quæ ducunt ad mortem, & demergunt in profundum inferni. Quod quam alienum sit à tuo instituto, quam dissentaneum ordini tuo, videris ipse, qui coronam in capite gestas indicem regiae, sacræque maiestatis.

TER TIA RATIO.

Septenarius numerus virgo.

ALiud est, in quo septenarium numerum præ cæteris commendat Philo, hoc nimurum L. 1. leg. allegor. quod solus inter numeros virgo sit.

Probat è dupli capite. Primo quod septenarius numerus nec ullum numerorum ex se gignat, nec vicissim ab aliquo eorum gignatur.

Secundo quia die septimo nec quicquam gignere, nec gigni natura dedit.

Eam ob causam Pythagorici numerum hunc assimilabant Virgini sine matre natæ; quia illa nec partu edita est, nec vñquam pariet. Ea fuit bellona,

sive

104 SPECVLVM ECCLESIASTICORVM,
sive Pallas, quam è Iouis cerebro exortam Poëtæ
veteres fabulantur.

Et hoc ordinibus sacris conuenit quam optimè,
varias ob causas, è quibus prima duci potest ex eo,
quod ordines illi hominem disponant ad Sacerdo-
tium, cui omnium gentium, omnium sæculorum
calculo germana castitas. Appello vel ipsam Eth-
nicorum fidem. Vesta nonnisi Virginibus sua sacra
committebat. Apollo sicut à suo limine profanos
arcebat, & impuros: ita ad sua oracula nonnisi Si-
byllas castitatis exiniias cultrices admittebat.

Iouis Sacerdotes in Creta castam duxere vitam,
vt testatur Euripides; hinc illud Ouidij

1. Fast.

Castus Iouis æde Sacerdos.

Cybeles Deorum mater nonnisi euiratos Sacer-
dotes suis sacris adlegebat, vt si minus virtute, at sal-
tem necessitate adacti se se continerent. Idem ferè
de cæteris Ethnicis esto iudicium, quibus id in pri-
mis fuit persuasum castos esse debere mystas, vel
Tom. 10.
ser. 37. ad
Frates in
Eremo. hoc vno nomine, quod sacrificijs assisterent: quo
in genere ut antiquum, ita mirum illud, quod re-
fert D. Augustinus, se cum Euangelij prædicandi
causa in Æthiopia vagaretur incidisse in populos
Idololatras, & partus naturæ monstruosos; care-
bant enim capite principe membro, & sede maie-
statis, oculosque in pectus abiecerant. Horum my-
stæ quidem coniugati, ea tamen erant continentia,

vt

vt nonnisi semel in anno vxores suas attingerent, quo die etiam sacrificio abstinebant. Horum continentiam vbi suspexit, & amauit Augustinus, tum æstu quodam orationis, & stylo concitatæ mentis in Christianos inuehitur, eosque pungit. *Grandis,* inquit, *Christianorum miseria, ecce pagani Doctores fidelium facti sunt, & peccatores, & meretrices præcesserunt fideles in regno Dei.*

Eadem orationis vi, & castæ eloquentiæ neruo usus Tertullianus. *Achææ, inquit, Iunoni Virgo sortitur. Quæ Delphis insaniunt nubere nesciunt, viduas Africæ Cereri assistere scimus, durissima quedam obliuio matrimonij adlectat.* Hec vbi de eorum continentia præfatus est, tum grandi, elatoque cothurno in impuros Sacerdotes insurgit, *hæc, inquit, dia-
bolus præcipit, & auditur, prouocat nimirum Dei seruos continentia suorum quasi ex aequo: ô continentiam gehennam Sacerdotum.*

L. 1. ad
Vxor. de
mono-
magia c.
6.

Grande certè & deplorandum est malum, ingens, ferreusque stupor, castitatem suis sacrificulis diabolus præcipit, & auditur, Christus suis commendat, imò & præcipit, nec auditur; diceres continentiam gehennam esse Sacerdotum, cum solatum, & in mundi, carnisque æstu refrigerium esse debuisset.

Dicuntur olim Patriarchæ veteres, ferè ad puteos, & fontes aquarum matrimonia inuenisse, sic

O

Isaac,

Gén. 24. Isaac, sic Iacob, sic Moses, iuxta puteorum latices, &

29.

Exod. 2. puriora fontium coniugia influere, non casu non fortuna, sed destinato diuinæ prouidentiæ consilio, ne inter æstuantis concupiscentiæ ignes, sed potius inter expiantes cœlestis gratiæ fontes matrimonia contraxisse viderentur.

Quod illis hoc sacratioribus mystis vsu venire solet, his fœlici, sacroque connubio Ecclesia, sponsa obuenit, non ad æstus, & incendia carnis; sed ad defecatos angelicæ continentiæ fontes, à quibus mundi ad diuina mysteria accederent.

C. 52.

Et hinc est altera ratio, quam affert Isaías: *mundamini, inquietabat, qui fertis vasā Domini.* Si mundos esse voluit Isaías vel eo tantum quod ferrent vasā Domini, quam enim vero munditatem exegisset si non vasā Domini sed ipsum ferre Dominum exaudisset? Certè si vasā sacra, si augusta ciboria, si anathemata religiosa, hierothecæ venerandæ, cum animi nitorem requirunt, quanto magis, qui ijs capitur Dominus? non patitur ille impuris manibus, polluto corde circumferri.

De Glo.

Mart. c.

36.

Notum illud, quod scriptis edidit D. Gregorius Turonensis. Impurus Diaconus cum argenteam turrim, sacram videlicet hierothecam, in qua venerandum Christi corpus continebatur, ad aram ferret, indignatus est mundi seruator flagitosissimis illis teneri manibus. Ipsa turris per medium aera euolauit,

euolauit, & diuinitus ad altare contendit; nudum & inanem relinquens Diaconum quem ante pudor, & continentia reliquerat. Quidni enim improbis illis, pollutisque manibus se eriperet Salvator optimus, qui sub sacro panis velo in amoris scenam elabitur, & ministros suos in ea velut actores exhibet.

Et hæc alia est causa, quæ pudorem illum amat, virgineamque mentem consentaneam ipsi numero ordinum, quod ijs iniciati religiosis, ac diuinis operibus perpetuo occupentur: ideoque, ut dicit D. Ambrosius. *Mundiores debent esse cæteris, quia actores sunt Dei;* non comici, aut tragicci, nisi forte velis esse tragœdiam amoris, ac caritatis, quæ tragicam illam, & cruentam scenam aperuit in Caluariae theatro, & modo incruentam ostentat in sacrosancto missæ sacrificio, in quo Ecclesiæ ministri actores sunt, & geminam illius tragedię imaginem exhibent, ne tam antiqui, tam noui auctus memoria vñquam euanescat, sed in dies, in horas refricetur, & hominum oculis obijciatur: ijs enim solis in Christo lusit diuinus amor, & modo etiam ludit.

Accedit, & alia ratio, quæ nitorem illum, pudicitiamque conciliat, quod sacri mystæ Deo sint proximi; aut certè proximi esse debeant, *Incorrumpio, autem, facit esse proximum Deo, proximum cœlo:* vt enim recte D. Ambrosius. *In cœlo patria est castitatis,*

108 SPECVLVM ECCLESIASTICORVM
castitatis, hic aduena, ibi incola est. Cui consonatore
aureo Chrysostomus, qui Virgines dicit in com-
munionem Angelorum; Semper, inquit, est Ange-
lis cognata virginitas, in carne præter carnem viue-
re, non terrena vita est, sed cœlestis, & si vultis scire,
angelicam gloriam acquirere, maius est quam habere:
esse Angelum fœlicitatis est, Virginem esse, virtutis.
Virginitas enim hoc obtinet ex viribus, quod habet
Angelus ex natura. Sed de his suus adhuc erit di-
cendi locus.

C A P V T VI.

De Vestibus sacris, quibus induuntur Ordini- bus initiati, & quid ea portendant?

P. 131. **P**riusquam agam de diuinis officijs, quibus Ecclesiæ ministri mancipantur, præmittam nonnulla de vestibus sacris, sine quibus ad aram prodire est nefas. Et hoc quidem eo consilio, ut in-
telligas dum ijs tegitur, & ornatur corpus, etiam animum virtutibus tegi, atque ornari oportere. Sunt enim eæ vestes, aperta virtutum symbola, ad quæ reuocari potest illud Prophetæ regij. *Sacerdo-
tes tui induant iustitiam, & sancti tui exultent. Imo
si voles etiam sunt arma, quibus probè tectus, in
campum erumpat Athleta Christi: & in Ecclesiæ
hostes depugnet acriter, vincatque fœliciter.*

De